

கட்டுரை ஆசிரியர்கள்: ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ அ. கிருஷ்ணமாசார்யர் மற்றும் பழங்காசு ஸ்ரீநிவாசன், திருச்சி-காட்டுர்.

தொல்காப்பிய எழுத்ததிகாரத்தில் நூல் மரபு அதிகாரத்தில் எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களை 14, 15, 16 மற்றும் 17 ஆகிய நூற்பாக்களில் தொல்காப்பியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

14) “உட்பெறு புள்ளி உரு ஆகும்மே”

15) “மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்”

16) “எகர ஓகரத்து இயற்கையும் அற்றே”

எழுத்துக்களின் வரிவடிவை உணர்த்தும் பகுதியில் முதல் நூற்பாவாக அமைந்துள்ளது 14ஆவது நூற்பா. இதற்கு முன்னும் பின்னும் அமைந்த நூற்பாக்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே இந்நூற்பா உரைக்கும் வரிவடிவம் எது என்பதனை அறியமுடிகின்றது.

இந்நூற்பாவுக்கு முன் அமைந்த நூற்பா ‘அரையளவு குறுகல் மகரம் உடைத்து’ (13) என மகரக் குறுக்கத்தின் மாத்திரை அளபினை உரைக்கின்றது. ‘பின்னமைந்த மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல் (15) எனும் நூற்பா மெய்யெழுத்துகள் எல்லாம் புள்ளி பெற்று நிற்கும் இயல்புடையன என மெய்யின் வரிவடிவம் உரைக்கின்றது. பின்னமைந்த நூற்பா மெய்களுக்கான பொதுவான வரிவடிவ இயல்பினை உணர்த்தி விடுவ தாலும் முன்னர் அமைந்த நூற்பா மகரக்குறுக்கத்தினை உணர்த்துவதாலும் இடை நின்ற ‘உட்பெறு புள்ளி உருவாகும்மே’ என்ற நூற்பா மகரத்தின் வடிவினை உணர்த்தாமல் மகரக்குறுக்கத்தின் வரிவடிவினையே உணர்த்துதலைத் தெளிவாக உணரலாம். மகரம் அரை மாத்திரை அளபுடைய

மெய்யெழுத்தாக நிற்கின்றபொழுது ம் என இயல்பாய்ப் புள்ளி பெற்றும் அரை மாத்திரை அளபுடைய மகரக்குறுக்கமாக நிற்கின்ற நிலையில் வெளியே பெறும் புள்ளியோடு உள்ளே ஒரு புள்ளி மட்டும் எழுதப்படும் தன்மையது. **ம்**

மெய்கள் புள்ளியோடு நிற்கும் தன்மையன என மெய்யின் வரிவடிவினை உணர்த்தும் நூற்பாவுக்குப் பின்னர்.

எகர ஓகரத் தியற்கையும் அற்றே (16)

எனும் நூற்பாவினை அமைத்து உயிரெழுத்துகள் சில புள்ளியிட்டு எழுதப்பெற்ற மரபினை உரைக்கின்றார் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியர் காலத்தும் அதற்கு முன்பும் உகர ஓகரம் இரண்டும் எ,ஓ எனப் புள்ளியிட்டு எழுதப் பெற்றுள்ளன. இந்நூற்பாவுக்கு அமைந்த எகர ஓகரங்களது இயல்பும் அவ்வாறு புள்ளிபெறும் இயல்பிற்று (ஏகார ஓகாரங்களது இயல்பு அப்புள்ளி பெறா இயல்பிற்று) எனும் இளம்பூரணர் உரையால் புள்ளி பெற்ற எகர ஓகரங்கள் குறில்களாகவும் அவ்வாறன்றிப் புள்ளி பெறாது வருகின்ற நிலையில் (எ,ஓ என எழுதப்படும் நிலையில்) நெட்டெழுத்துக்களாகவும் கருதப்பெற்றிருக்கின்றன என்பது புலனாகிறது.

நன்னூலாரின் எழுத்திலக்கணக் கோட்பாட்டில் உயிரும் மெய்யும் இணைதலால் பிறந்த உயிர்மெய் எழுத்துக்கள் சார் பெழுத்தாகக் கருதப் பெற்றுள்ளன. ஆனால் தொல்காப்பியர் அவ்வாறு உயிர்மெய்யைச் சார்பெழுத்தாகக் கருதவில்லை. இவர் உயிர் மெய் எழுத்தினை உயிர், மெய் எனும் இருவகைப் பட்ட முதலெழுத்துகளின் விரிந்த வடிவமாகவே கருதியிருக்கின்றார் எனக் கொள்ளலாம். மெய்யொலி முன்னும் உயிரொலி பின்னுமாக ஒலிக்கின்ற ஒலி இயல்பே உயிர் மெய்யொலிக்கின்ற நெறி என்பதனையும் உயிர்க்குரிய மாத்திரை அளவே உயிர் மெய்க்கும் அளவு என்பதனையும் உயிர் மெய்க்கான ஒலிப்பு நெறியாக உரைத்த தொல்காப்பியர் அவற்றுக்கான வரிவடிவினையும் இவ்வியலில் உரைக்கின்றனர்.

புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே. (17)

என்பதே உயிர் மெய்க்குரிய வரிவடிவினை உரைக்கும்
நூற்பா.

மெய்கள் அகரத்துடன் இணையும்பொழுது புள்ளி
இல்லா மெய்யின் வடிவமே உயிர் மெய்க்கு வடிவமாகின்றது.

எடுத்துக்காட்டு. மெய்+அகரம்>உயிர்மெய்

க்+அ>க, த்+அ>த, ற்+அ>ற, ன்+அ>ன, மெய்கள் அகரம்
நீங்கிய ஏனைய உயிர்களுடன் ஆகாரம் முதல் ஓளகாரம்
இறுதியாக உள்ள பதினொரு உயிர்களுடன் இணைகின்ற
பொழுது புள்ளி நீங்குதலோடன்றி உருவு திரிந்தும் உயிர்
மெய்களாகின்றன.

மெய்+அகரம் எஞ்சிய உயிர்கள் >உயிர்மெய்

ச் + ஆ >சா, ச் + இ >சி, த் + ஈ >தீ, ந் + உ >நு, க் + எ
>கெ, க் + ஓ >கோ.

நன்னூல் எழுத்தியலில் எழுத்தின் உருவத்தைப் பற்றிக்
குறிப்பிடுகையில் கீழ்க்கண்டவாறு நூற்பா இட்டுள்ளார்.

உருவம்

தொல்லை வடிவின வெல்லா வெழுத்துமாண்டு
எய்து மெகர வொகர மெய் புள்ளி

எல்லா எழுத்தும்- எல்லா வெழுத்துக்களும், தொல்லை
வடிவின, (பலவேறு வகைப்பட எழுதி வழங்கும்) பழைய
வடிவை யுடையனவாம்; ஆண்டு-அவ்வாறு வழங்குமிடத்து,
-எகரம், ஓகரம்-எகரவுயிரும் ஓகரவுயிரும், மெய்-மெய்களும்,
புள்ளி எய்தும்-புள்ளியைப் பெறும்; (உ-ம்) எ ஓ; க் ங் ச் ஞ் ட்

ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் என வரும். எகர ஓகரங்களைப் புள்ளியிட்டெழுத்துதல், இக்காலத்தில் இல்லை.

உல உள ஓ ண போன்ற எழுத்துக்களைத் தற்போது லை, ளை, னா, ணா என்று எழுதி வருகிறோம். இவ்வாறு எழுதும் முறை 20ஆம் நூற்றாண்டில் ஈ.வெ. ராமசாமி நாயக்கரால் உருவாக்கப்பட்டது என்பது தவறான கருத்தாகும். கரந்தைச் செப்பேடுகளில் காணப்படும் எழுத்துக்கள் இதுபோன்ற வரி வடிவங்களைப் பெற்றிருக்கின்றன.

சோழமாமன்னான ராஜேந்திர சோழனின் 8ஆவது ஆட்சியாண்டில் (கி.பி. 1020இல்) பொறிக்கப்பட்டவை கரந்தைச் செப்பேடுகள். தன் தாயான திரிபுவனமாதேவியின் நினைவாக உருவாக்கப்பட்ட திரிபுவன மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலத்தில் குடியேற்றப்பட்ட அந்தணர்களைப் பற்றிய பட்டியலை இந்தச் செப்பேடு தருகின்றது. இந்தச் செப்பேடு 57 ஏடுகளைக் கொண்டது.

வீரமாமுனிவர் அச்செழுத்திற்கென்று வரிகளின் அடிப்படையில் ஒழுங்குபடுத்தியதற்கு முன்னர்க் கரந்தைச் செப்பேடுகளில் அம்முறை கையாளப்பட்டுள்ளது எனலாம். எடுத்துக்காட்டாக நு, னு, து, லு ஆகிய எழுத்துக்களில் அமைந்த குறுக்குக் கோட்டுநிலை முன்னர்க் கீழே சாய்ந்ததாகவே இருந்தன. அவை இச்செப்பேடுகளில் சமனிலைக் கோட்டுருப் பெற்றிருப்பது, எழுத்துத்திருத்தமெனலாம். மேலும் **உல** என்ற எழுத்தை கரந்தைச் செப்பேடுகளில் லை என்று பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.

ஏடு.11. குறிப்பு எண். 17, இவ்வெல்லையே கிழக்கு நோக்கி.....

ஏடு. 13. குறிப்பு எண் 7. இவ்வெல்லையே வடக்கு நோக்கிச் சென்று இந்நிலத்தின் வட கீழெல்லை யெ யுற்றுக் கிழக்கின்னும்.....

தமிழ் எழுத்துக்கள் ஒருசில எழுத்துக்களை எழுதும்

முறையில் பெரிய மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. ஒரு காலத்தில் முப்பாற்புள்ளி எழுத்தான ஆய்த எழுத்தை ு இவ்வாறு தற்போது எழுதி வருகிறோம். ஆனால் இந்த ஆய்த எழுத்தை ு ு என்றும் எழுதி வந்தனர். உயிரெழுத்துக்களில் அ, என்ற குறில் ஆ என்ற நெடிலாக எழுதப்படும் போது ஆ என்ற எழுத்தின்மீது கீழே சுழிக்கப்படுகிறது. எ என்ற குறில் அதன் கீழே ஒரு கோட்டைச் சேர்ப்பதால் ஏ என்றாகிறது. இ என்னும் குறிலுக்கு நெடில் எழுத்தான ஈ (குறில் 'இ'யினும் மாறுபட்ட வரி வடிவத்தைப் பெறுகின்றது. 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஈ என்னும் எழுத்து ஈ என்று எழுதப்பட்டு வந்ததை ஆய்வுக் கண்ணோட்டத்தில் இந்தக் கட்டுரையில் நிலைநாட்டப்பட்டு உள்ளது.

“எழுத்துச் சீர்மை பெற்ற வரலாறு நீண்ட நெடிய காலக் கட்டத்தைக் கொண்டதாகும். மாந்தர்கள் தோன்றி விலங்குகளாய் வாழ்ந்து, வளர்ந்து, விலங்குகளைப் போல ஒலியெழுப்பக் கற்று, படிப்படியாகப் பேசக் கற்றான். மொழியைக் கண்டறிந்தான். இருப்பினும் தனது கருத்தை, சிந்தனையை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்க, தொடக்கக் காலங்களில் படம் வரைந்து காட்டியவன், பின்னர் அதனையே பட எழுத்துகளாக மாற்றினான். இவ்வாறு படங்களிலிருந்து தோன்றிய எழுதும் முறை சிறிதுசிறிதாகச் செப்பம் பெற்று எழுத்துகளாக மாற்றம் பெற்றன. படம் போட்டுக் காட்டியதிலிருந்து, இவ்வாறு எழுத்துக்களாக மாற்றம் பெறுவதற்கு ஏதோ சில ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கும் எனக் கருதிவிட வேண்டாம். இந்தப் படிநிலை வளர்ச்சி பெறுவதற்கு மனித இனத்திற்கு பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் ஆயிற்று என்பதே உண்மை. காலம் செல்லச் செல்ல, எழுதுகிறவரின் கைப்பழக்கம் மற்றும் அழகுணர்ச்சி, எழுதப் பயன்படும் பொருள் ஆகியவற்றின் காரணமாக எழுத்துக்கள் மாற்றங்கள் பல பெற்றன. இம்மாற்றங்களினால்தாம் இன்று நாம் காணும் எழுத்து வடிவங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். இதுவே எழுத்துகளின் வடிவ உருவாக் கத்தின் வளர்ச்சிப் போக்கு ஆகும்.

இவ்வாறு வளர்ச்சி பெற்ற இக்காலத் தமிழ் உயிரெழுத்து களில், 'அ - ஆ, உ - ஊ, எ - ஏ, ஒ - ஓ' ஆகிய நான்கு இணைக் குட்டெழுத்துகளையும் நெட்டெழுத்துகளையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட, ஒரு சூழியோ அல்லது ஒரு சிறு கோடோ அல்லது ஓரெழுத்து (ள) மேலேறியோ மாற்றம் பெற்று ஒத்த வடிவமைப்பைக் கொண்டதாக விளங்குகிறது(ஊ). ஆனால் 'இ-ஈ' ஆகிய குறிலும் நெடிலும் அடிப்படை வேறுபாட்டுடன், எந்தவொரு சிறிய ஒப்புமையுமின்றி வேறுவேறு எழுத்துகளாகக் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறு அடிப்படை ஒற்றுமையின்றி அமைந்த தற்குக் காரணம் என்ன என்பதை முதலில் ஆராயலாம்.

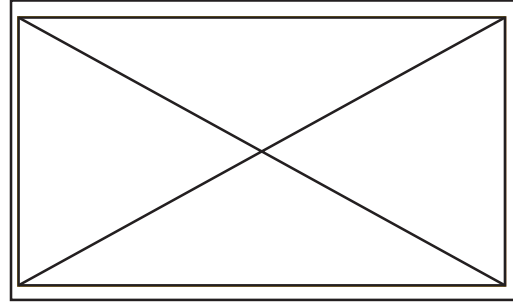
ஈகார வரிவடிவ வளர்ச்சிப் படிநிலைகள்

மற்ற உயிரெழுத்துகள் அனைத்தும் ஒத்து, இனம் பற்றி நிற்க, இந்த ஈகாரம் மட்டும் வரிவடிவில் வேறுபடக் காரணம் என்ன என்பது பற்றி ஆய்வு செய்தால் சில குறிப்புகள் வெளிப்படுகின்றன. கி.பி. 17-18 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் எழுத்துகளைச் சீர்மை செய்த வீரமாமுனிவர் கூட இந்த ஈகாரத்தைக் கண்டு கொள்ளவில்லை என்பதையும் நாம் மனத்தில் கொள்ள வேண்டும். தமிழ் எழுத்துருவாக்கத்தைப் பலவாறும் சிந்தித்து உருவாக்கிய அறிஞர்கள் இந்த ஓரெழுத்தை மட்டும் ஏன் கவனிக்கவில்லை? அதற்கான காரணங்களை இவ்வெழுத்தின் தொடக்கம் மற்றும் வளர்ச்சி ஆகியவற்றை அறிதலால் மட்டுமே நாம் புரிந்து கொள்ளமுடியும்.

ஒலியிலிருந்து மொழி தோன்றியது என்றும், எழுத்துகள் பட எழுத்துகளிலிருந்தும், பட எழுத்துக்கள் படங்களிலிருந்தும் தோன்றின. இதையே நன்னூல் நூற்பா சுருக்கமாக, **மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி எழுத்து** (நன்னூல் நூற்பா: 18, அணுத்திரள்-அணுக்கூட்டம். இங்கே அணுவென்றது செவிப்புலனாம் அணுவை; அது ஒலி நுட்பம். மொழிக்கு முதற்காரணம் எழுத்தானாற் போல, எழுத்திற்கு முதற்காரணம் அணுக்

கூட்டமாம். நன்னூற் காண்டி கையுரை) என்கிறது. ஆகவே ஒலி நுட்பத்திலிருந்து பிறந்தது எழுத்து என்பது பெறப்படும்.

கா கா என்று கத்துவதாலேயே காக்கை என்று பெயர் பெற்றது போல, பறக்கும் போது, சிறகசைப்பால் தோன்றுகிற ஒலி (ஈங்காரம்), ஈ ஈ ஈ ஈ.....ஈ என்றே கேட்கப்பட்டு, அவ்வுயிரினத்துக்கு ஈ என்று பெயரிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆகவேதான் ஈ என்ற எழுத்து பண்டைக்காலத்தில், ஈயின் வடிவத்தை ஒத்தே காணப்படுகிறது. இது படவெழுத்து களிலிருந்தே தோன்றியிருக்கவேண்டும். பழங்காலத்தொல் ஆவணங்களில், குறிப்பாகக் கி.பி. 4ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முந்தைய காலத்தைச் சார்ந்தவற்றில் இந்த ஈகாரம் இக்காலக் கணக்குக் குறியீடான வகுத்தல் அடையாளத்தை நிற்க வைத்தது போன்று, ஒரு குத்துக் கோடும், அக்கோட்டின் இரு பக்கங்களிலும் இரு புள்ளிகளுடனும் (o | o) காணப்படுகிறது. இதிலுள்ள குத்துக் கோடு ஈயின் உடலையும், இரு புள்ளிகளும் ஈயின் கைகளையும் உருவகப்படுத்தியதாகலாம். இந்தக் குறியீடே காலப் போலக்கில் வளர்ச்சி பெற்று இப்போதுள்ள வடிவமைப்பைப் பெற்றது என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் கருதுகின்றனர்.

இவ்வாறாகப் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே தோன்றிய வரிவடிவத்திலிருந்து படிப்படியாக வளர்ச்சி பெற்று இக்கால வரிவடிவத்தை அடைந்ததால்தான் இந்த ஈகார எழுத்தைச் சீர்மை செய்ய, வீரமாமுனிவர் முதலிய தமிழறி

ஞர்களும் முயலவில்லை எனத் தோன்றுகிறது. ஆயினும் பலர் இந்த ஈயின் வரிவடிவத்தை மாற்ற முயன்றுள்ளனர். அவற்றைச் சான்றுகளோடு இனிக் காணலாம்.

அறிஞர் தெ.பொ.மீ அட்டவணையில் ஒரு புதிய ஈகார வரிவடிவம்

1901 இல் பிறந்த அறிஞர் தெ.பொ. மீனாட்சி சுந்தரனார் அவர்கள் குறைந்தது மூன்று தலைமுறை தமிழ் கற்றுத் திளைத்த குடியில் பிறந்தவர்; சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி மாணவர்; சென்னை மாநகர் மன்றக் குழுவின் உறுப்பினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்; அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம், சென்னை மாநிலக் கல்லூரி முதலியவற்றில் சிறப்பாகப் பணியாற்றியவர்; மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகத்தின் முதல் துணைவேந்தராகப் பொறுப்பேற்றவர். இவரின் சிந்தனைகள், என்றும் ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்குகளாக விளங்குவன.

தமிழ் வளர்ச்சிக் குழுவானது ஐம்பதுகளில் வெளியிட்ட கலைக் களஞ்சியத் தொகுதிகளில், தெ.பொ.மீ. பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். பின்னாளில் அக்கட்டுரைகளில் பல தொகுக்கப்பட்டு நூல்வடிவமும் பெற்றுள்ளன. அத்தொகுதிகளில் தமிழ் எழுத்துகள் பற்றி அவர் எழுதிய கட்டுரைகள் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றில் எழுத்துகளின் வரிவடிவ வளர்ச்சியை மிகச் சிறப்பாக அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அவற்றில் ஈகாரம் பற்றி அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ள வடிவங்களில் ஒரு புதிய ஈகார எழுத்தும் அமைந்துள்ளது.

(கலைக் களஞ்சியம் - தொகுதி; 92, முதல் பதிப்பு-1956, பக்கம் 180, ஈகாரம் பற்றி தெ. பொ. மீ கட்டுரை. தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம், சென்னை) (தொடரும்)

**விலைவாசி ஏற்றமும், பருப்பு
வகைகளின் தட்டுப்பாரும்.
ஏன் இந்த அவல நிலை?**

தினமணி நாளிதழில் 11-3-2010ஆம் நாள் வெளிவந்துள்ள திரு.R.S.
நாராயணனின் கட்டுரை:

(இந்திய நாட்டில் குறிப்பாக மரக்கறி உணவு உண்போருக்கு வேண்டிய புரதச்சத்து பருப்புகள் மூலமாகத்தான் பெறப்படுகிறது. இதுபற்றியே இராமாநுசர் ஸந்நிதிகளில் ஆழ்வார் பிரஸாதமாகப் பல்வேறு வகை பருப்புகளை “சுண்டல்” என்னும் பக்குவப் பொருள் ஆக்கி விநியோகம் செய்திடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். சமுதாயத்தின்பால் பெரும் அக்கறை கொண்டவர் இராமாநுசர், அன்றும் இன்றும் மக்கள் புரதச்சத்துக் குறைவால் பல்வேறு நோய்களுக்கு ஆளாகின்றனர். இந்தக் குறையைப் போக்குவதற்காகவே வருடத்தின் அனைத்து நாட்களிலும் சுண்டல் விநியோகத்தை ஏற்படுத்தி வைத்தார் இராமாநுசர். மனிதனுடைய உடல் வளர்ச்சிக்கு அடிப்படை ஆதாரம் புரதச்சத்துக்களே. அந்தப் புரதச்சத்தை நமக்கு அளித்திடும் பல்வேறு பருப்பு வகைகளின் உற்பத்தியும் இருப்பும் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. சென்ற ஆண்டு கிலோ30 ரூபாய்க்கு விற்கப்பட்டு வந்த துவரம்பருப்பு தற்போது மூன்று மடங்கு உயர்ந்து ரூபாய் 90க்கு விற்கப்படுகிறது. திரு. ஆர். எஸ். நாராயணன், 11-3-2010 தினமணி நாளிதழில் எழுதியுள்ள கட்டுரை பல உண்மைகளை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.)

“கடந்த சில தினங்களாக எந்த இந்திய நாளிதழ்களைப் புரட்டினாலும் அரிசி, பருப்பு, கோதுமை போன்ற உணவுப் பொருள்களின் விலை ஏற்றம் பற்றிய செய்திகள் முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளன. குறிப்பாகப் பருப்பு விலை ஏற்றம் பயங்கரமாயுள்ளது.

கிலோ ரூ. 80 கொடுத்து வாங்கிய பருப்பு வேகவும் இல்லை. கிலோ ரூ. 100 விலை கொடுத்து வாங்கிய பருப்பும் வேகவில்லை. வேகாத அன்னியப் பருப்புகளுக்கு அநியாய

விலை வழங்க வேண்டியுள்ளது. உயர்ந்து செல்லும் உணவு விலைகள் நடுத்தர மக்களை வாட்டி எடுப்பதால் இப்போது அமைச்சர்கள் ஒருவருக்கொருவர் “உன்னால்தான்” “உன்னால்தான்” என்று ஒருபக்கம் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிப்பதுடன் கூடவே, “இனி எங்கள் முதல் வேலை “உணவு விலைகளைக் கட்டுப்படுத்து வதுதான் என்று சூளுரை வேறு... இன்றா, நேற்றா. உணவு விலை ஏற்றம் கடந்த ஆண்டே நிகழ்ந்து விட்டது. ஏதோ நேற்றுதான் விலை உயர்ந்ததுபோல் இவர்கள் பேசுகிறார்கள்.

(ஆசிரியர் குறிப்பு: மக்களவையில் “விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தியே தீருவோம்” என்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரும், பாரதப் பிரதமரும் ஒவ்வொரு கூட்டத்தொடரின் போதும் கூறுவார்கள். இவர்கள் இவ்வாறு வாக்குறுதியளித்த அடுத்தநாளே குவிண்டாலுக்கு 100 ரூபாய் விலை உயர்ந்துவிடும். மக்களவை உறுப்பினர்களுக்கோ ஐ.பி.எல்., சசிதரூர் ராஜினாமா, மாவோயிஸ்டுகளின் அட்டகாசம் போன்ற விவாதங்களில் பங்கு கொண்டு அல்லது பங்கு கொள்ளாமல் வெளிநடப்பு செய்வதற்கே நேரம் போதவில்லை. பெட்ரோலியப் பொருள்களின் விலையேற்றம் அனைத்துத் தரப்பு மக்களையும் பாதிப்படையச் செய்கின்றது. அவ்வப்போது அரசியல் கட்சிகள் தம் செல்வாக்கை நிலை நிறுத்த கடையடைப்புப் போராட்டங்களை மேற்கொள்வார்கள். கொழுத்த சம்பளம் வாங்கும் வங்கி ஊழியர்கள் அவ்வப்போது ஸ்டிரைக் செய்வார்கள். நாட்டில் வேளாண் உற்பத்தி குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஒரு காலத்தில் பஞ்சு மார்க்கெட் சூதாட்டம் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை சூறையாடிக் கொண்டிருந்தது. அதுபோல் இப்போது Forward Trading, Online Trading போன்ற செயல்களால் பதுக்கல் அதிக அளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. உணவுப் பொருள் விநியோக முறை பதலியில் இருக்கும் அரசியல் புள்ளிகளுக்கே உதவி செய்து வருகிறது. ஆக, சுதந்திரம் அடைந்து 60 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்டு நாம் கண்டிதல்லாம் விலைவாசி உயர்வு என்ற அழிக்கமுடியாத ஓர் “அரக்கனையே”. இவன் தலையை

எவ்வளவு தடவை வெட்டினாலும் மீண்டும் உயிர்ப்பித்து எழுவான்.
லஞ்சம் வாங்கும் அதிகாரிகளுக்கு விலைவாசி ஏற்றத்தைப் பற்றி
என்ன கவலை?)

விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த பட்ஜெட்டில் பணம் ஒதுக்குவதாகவும் பேச்சுள்ளது. பருப்பு ஏற்றுமதி செய்யும் பல நாடுகளில் “இந்தியக் கதை” ஒன்று உள்ளது. தவிரவும், ஏற்றுமதி செய்தவர்களுக்குப் பழைய பாக்கி இன்னும் தர வில்லையாம். உணவுப் பற்றாக்குறை உலகளாவிய தாயுள்ளது. ஏற்றுமதி நாடுகளிலும் பருப்புக்குப் பற்றாக்குறை. சும்மா பருப்பு வெந்து விடாது. எப்போது பருப்பு வரும்?

கைக்குழந்தைக்கு சாதம்போட்டுப் பருப்புப்போட்டு நெய்ப்போட்டு மணக்கமணக்க பிசைந்து ஊட்ட முடியாத தாய்மார்களின் கவலை விவசாய அமைச்சருக்கு எட்டுமா? எட்டவே எட்டாது. (தமிழகத்தில் பருப்பு விலையைக் கட்டுப்படுத்த இயலாததால் மாண்புமிகு முதல்அமைச்சர் குழந்தைகளுக்கு Lays போன்ற நொறுக்குத் தீனியை இலவசமாகக் கொடுத்து நிலைமையை சமாளிக்க முன்வந்தாலும் வியப்பு அடைவதற்கில்லை. ஏனெனில் இலவசமாக Lays போன்ற வற்றை வழங்குவது ஒரு நடைமுறை சாத்தியமான ஏற்பாடாகும்.) பருப்பை காணோம், அரிசியைக் காணோம் என்றால் மதிப்புக்குரிய விவசாய அமைச்சர் வீரபாண்டியாரும், கிரிக்கெட் அமைச்சரும், மத்திய விவசாய அமைச்சருமான சரத்பவாரும் பி.டி கத்தரிக் காய்களை மான் சன்டோ-மறைக்கோ நிறுவனங்களிடமிருந்து வாங்கி வழங்குவதாக உறுதி அளித்துள்ளார்கள்.

அமைச்சர்களின் கவலை வளரும் குழந்தைகளுக்குப் பருப்பு சாதம் வழங்குவதாக இல்லை. மாறாக யு.எஸ். நிதி உதவி உயிரித் தொழில்நுட்பம் பாக்கேஜ்-2லிருந்து துரோகி விஞ்ஞானி களுக்கு வரும் பாக்கேஜுகளைக் கூறுபோட்டால் எவ்வளவு தேறும் என்பதில் ஆர்வம் உள்ளது. பருப்பு ஒரு கேடா? பி.ட்டி. வெண்டைக்காய், பி.ட்டி முட்டைக்கோஸ், பி.ட்டி மக்காச் சோளம் என்று எவ்வளவு அயிட்டங்கள் உள்ளன. பருப்பு நிலமெல்லாம் பி.ட்டி பருத்தி நிலமானது. இன்று பருப்பு காணாமற் போய்விட்டது. பி.ட்டி மக்காச்சோளம் பி.ட்டி வெண்டை வந்து இனி கோதுமை நிலம் காணாமற் போய்விடும்.

உலகிலேயே புரத உணவைப் பருப்பு வடிவில் சைவமாக உண்பவர்களின் எண்ணிக்கை இந்தியாவில் மட்டுமே உண்டு. இதர நாடுகளில் இறைச்சி உணவு. ஆகவே, இந்தியாவில்தான் பருப்பு உற்பத்தியும் அதிகம். பருப்பு நுகர்வும் அதிகம். பருப்பு இறக்குமதியும் அதிகம். ஆகவே இந்திய விலையை வைத்துத்தான் ஏற்றுமதி நாடுகளின் விலைகளும் ஏறுகின்றன. கடந்த 50 ஆண்டுகளாகப் பருப்பு உற்பத்தியும் பருத்தி சாகுபடியும் படிப்படியாகக் குறைந்து விட்டது. படிப்படியாகப் பருப்பு இறக்கு மதி உயர்ந்துவிட்டது.

இன்று அனைத்துலகச் சந்தையில் இவ்வளவு விலை உயர்ந்தாலும் இந்தியாவிலும் பருப்பு விலை ஆகாசத்தைத் தொட்டாலும்கூட விவசாயிகள் பருப்பு சாகுபடி செய்ய முன்வருவது இல்லை. ஏனெனில் இந்தியாவில் பருப்பு சாகுபடி செய்வதா பி.ட்டி பருப்பு உற்பத்தி செய்வதா என்பதை அமெரிக்கத் தொழில் நுட்ப உதவித்திட்டம் நிர்ணயிக்கிறது. ஆகவே இந்திய மாநில அரசுகள் பருப்பு உற்பத்தியாளர்களுக்கு எந்தச் சிறப்பு உதவியோ, கொள்முதலோ, ஊக்கவிலைகளோ வழங்க முன்வருவது இல்லை. நாளை வரலாறில் இந்தியாவில் பருப்பு சாகுபடி இருந்ததா என்ற சந்தேகம் வந்துவிடக் கூடாது என்று கருதி, நாம் சில விவரங்களைப் பதிவு செய்து கொள்வது நல்லது.

1985-86ம் ஆண்டு வரை இந்தியாவில் சராசரியாக 2.3 கோடி ஹெக்டேரில் பருப்பு விளைவிக்கப்பட்டு, உற்பத்தி 1.3 கோடி டன்கள் விளைந்த நிலை குறைந்து இன்று 1.90 கோடி ஹெக்டேரில் பருப்பு சாகுபடி செய்யப்பட்டு உற்பத்தி 90 லட்சம் டன்களாகக் குறைந்துவிட்டது. பருப்பு அதிகபட்சம் மானா வாரியாகவும், கலப்புப்பயிர்களில் ஒன்றாகவும் பயிராகிறது. 1994-இல் 5லட்சம் டன்கள் பருப்பு இறக்குமதி படிப்படியாக உயர்ந்து இன்று 2009 வரை பருப்பு இறக்குமதி ஆண்டுக்கு 30 லட்சம் டன்களாக உயர்ந்துவிட்டது. இதில் சோகம் எதுவெனில் நாட்டில் பருப்பு உற்பத்தியை உயர்த்த பருப்பு சாகுபடிக்கு இலவச சொட்டு நீர்ப்பாசனம்-தெளிப்புப் பாசன வசதி ஆகியவற்றை செய்து கொடுக்க உருப்படியான நடவடிக்கை களை எடுக்காமல் ஆண்டுக்கு ஆண்டு எவ்வளவு பருப்பு இறக்குமதி செய்யலாம் என்பதற்கு எக்ஸ்பர்ட் கமிட்டி அமைக்கப்படுகிறது. இந்தியாவின்

பருப்புக்கொள்கை கற்பனைக்கு எட்டாத மடமையில் செயல்படுவது நிரூபணம்.

இந்தியாவில் எவ்வளவு பருப்புகள் வகை வகையாக உள்ளன? மொத்த உற்பத்தியில் 40 சதம் பங்கு கொண்டைக் கடலை வழங்குகிறது. ஏறத்தாழ 40 லட்சம் டன்கள் கொண்டைக் கடலைகளை சுண்டல் வடிவமாக உண்பது உடம்புக்கு ஆரோக்கியம். ஆனால் கடலை மாவாக மாற்றப்பட்டு பஜ்ஜி, பகோடா, மைசூர்பாகு என்று உண்பதும், நொறுத்துத் தீனியாக மிக்சர், ஓமப்பொடி, முறுக்கு என்று கொரிப்பதும் விரும்பத்தக்கதல்ல. குறிப்பாக உடல் பருமனாக உள்ளவர்கள் தவிர்க்கலாம். கொண்டைக்கடலையில் கரிய பழுப்பு, சந்நியாசி, வெளிர்மஞ்சள், கருப்பு, குலாபி எல்லாம் சிறப்பானவை. இந்தியாவில் விளையக்கூடிய கொண்டைக் கடலை வேறு நாடுகளில் கிடையாது, இறக்குமதியாவது வெள்ளைக்கடலை மட்டுமே. இதற்கு காபூலிசெனா என்றும் பெயர். இது ஆப்கானிஸ்தான், ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளிலிருந்து இறக்குமதியாகிறது. வெள்ளைக் கடலையில் உப்புக் கடலையோ, பொட்டுக்கடலையோ தயாரிக்க முடியாது.

இரண்டாவதாக, துவரை, மொத்தப்பருப்பு உற்பத்தி யில் இதன் பங்கு 20 சதம். அதாவது ஏறத்தாழ 20 லட்சம் டன்கள். நமது பற்றாக்குறையை மியான்மர் (பர்மா) மட்டுமே இட்டு நிரப்புகிறது. நைஜீரியாவிலிருந்தும் வருகிறது. உள்ளூரில் நாம் விளைவிக்கும் பருப்பை விட இறக்குமதிப் பருப்பு தரமானதும் இல்லை. துவரையின் தோலின் நிறத்தை வைத்து வெள்ளை, சிவப்பு, கருப்பு, பழுப்பு, மொசைக் என்று ஆறு ரகங்களை வேற்றுமைப்படுத்தலாம். இவற்றில் வெள்ளை நிறமும், மொசைக் நிறத் துவரையும் தரம் மிகுந்தவை. பெரிதாகவும், நன்கு வேகக் கூடியதாகவும் இருக்கும், சிவப்பும் அவ்வாறே. துவரையின் பெயரே ஹிந்தியில் சிவப்புப் பருப்பு என்று பொருள்படும் சொல்லால் குறிக்கப்படுகிறது. அர்ஹர் என்றாலும் சிவப்பு. மொசைக் என்பது மரத்துவரை. இது கொங்கு நாட்டின் சிறப்பு ரகம். பெரன்னியல் 10 ஆண்டுகள் பலன் தரும். பல்லுயிர் வேளாண்மைக்கு ஏற்ற ரகம். நிறம் ஊதாவில் பழுப்புத்தட்டுகள் பதித்து

டிசைனாக இருக்கும். இதே கொங்கு நாட்டில்தான் தமிழ்நாடு வேளாண் பல்கலைக்கழகம் உள்ளது. இப்படிப்பட்ட அரிய துவரை ரகத்தை விரிவாக்கம் செய்யாமல் அமெரிக்க ஆலோசனையையும், மான்சென்டோ ஆலோசனையையும் கேட்டு பி.ட்டி. பி.ட்டி என்று புலம்பும் கொடுமையை என்னென்பது!

உளுந்து மூன்றாவது முக்கிய பருப்பு வகை. மொத்தப் பருப்பு உற்பத்தியில் உளுந்து 4 சதம் மட்டுமே. மொத்த உளுந்து உற்பத்தி சராசரியாக 12 லட்சம் டன் முதல் 15 லட்சம் டன்கள். இதில் சாம்பல், கருப்பு, கரும்பச்சை, பெருவெட்டு, சிறுசு என்ற ரக வேற்றுமைகள் உள்ளன. இவைதவிர, ஏராளமான ரகங்களை ஒருகாலத்தில் தமிழ்நாடு வேளாண் பல்கலைக் கழகம் வெளியிட்டுள்ளது.

பாசிப்பயறு அல்லது பச்சைப்பருப்பு நான்காவது இடத்தில் உள்ளது. இது சுமார் 10 லட்சம் டன்கள் உற்பத்தி யாகிறது. மொத்த உற்பத்தியில் இதன் பங்கு 4 சதம்.

உளுந்தும் பயறும் இந்தியச் சிறப்புகள், சீனாவிலும் உண்டு. ஏற்றுமதி செய்யும் அளவில் எந்த நாட்டிலும் இந்த வகை பருப்புகள் இல்லை.

இந்த நான்கு முக்கிய பருப்புகளைத் தவிர தட்டாம் பயறு என்ற காராமணி தென்மாநிலங்களில் மட்டுமே விளைகின்றன. மலைப்பிரதேசங்களில் 'ராஜ்மா' என்ற காராமணி விலை மதிப்புள்ள பருப்புகளில் ஒன்று. நம்ம ஊர்ச் சிவப்புக் காராமணியின் பெரிய உருவமே "ராஜ்மா". இவற்றைத்தவிர, மசூர், நரிப்பயறு, பட்டாணி, கேசரிப்பருப்பு ஆகியவை குறைந்த முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ளது. ஆனால், உலகளாவிய நிலையில் அதிகம் விளைவது மசூர் பருப்பு. இதைத்தான் துவரம்பருப்பு என்று அரசு சத்துணவுக் கூடங்களுக்கு வழங்குகிறது. தொன்றுதொட்டே மசூர் துருக்கியிலிருந்து இந்தியாவுக்கு வந்த காரணத்தால் இதற்குத் துலுக்கப்பயறு என்று தமிழில் பெயருண்டு.

இந்தியாவிலும் துலுக்கப்பயறு சிறிது விளைகிறது. இது சிவப்பு நிறத்தில் இருக்கும். ருசி பாசிப்பருப்பு போல் இருக்கும்.

நன்கு வெந்துவிடும். வடக்கில் பூண்டு, தக்காளிப்பழம் சேர்த்து செய்யப்படும் தால், ரொட்டிக்குத் தொட்டுக் கொள்ள சுவையாக இருக்கும். பட்டாணிப்பருப்பு மஞ்சள், பச்சை என்று இரண்டு ரகங்கள் ஆஸ்திரேலியாவிலிருந்து வருகிறது. கெட்ட கேட்டுக்குக் கேசரிப்பருப்புகூட இன்று கிலோ ரூ.50 என்று விற்கப்படுகிறது. உணவில் இது அதிகமானால் முடக்குவாதம் வரும் நச்சுப்பொருள் இயல்பாகவே உண்டு. அதேசமயம் பருப்பு வகைகளில் அதிகம் புரதச்சத்து உள்ள பருப்பும் கேசரிப் பருப்புதான். இது துவரம்பருப்பைப்போல் இருக்கும். துவரம் பருப்போடு கலப்படம் செய்து நம்ம ஊர் மளிகைக்கடைகளில் விற்கப்படுவது உண்டு. அளவுடன் உண்டால் பாதிப்பு இருக்காது. அதை மட்டுமே உண்டால் முடங்க வேண்டியது தான். இவ்வாறு நாம் இந்தியாவில் விளையக்கூடிய பல்வகைப் பருப்புகளின் அருமை பெருமைகளை எடுத்துச் சொல்ல வேண்டிய ஒரு கட்டாயத்தில் வாழ்கிறோம். இவ்வளவு சிறப்புள்ள பருப்பு ரகங்கள் இருந்தும் கூட இதன் உற்பத்தி உயரவில்லை. படிப்படியாகக் குறைகிறது. பிரியாணி வழங்கும் அரசியல் இதை ஏன் கண்டு கொள்ளவில்லை? இந்தியப் பருப்பு வகைகளுக்கு ஏராளமான மருத்துவக்குணமும் உண்டு.

கடலைப்பருப்பு பித்தநீர் சுரப்பதைக் கட்டுப்படுத்தும். பாசிப்பருப்பும் துவரம்பருப்பும் வயிற்றுப்புண்ணை ஆற்றும். உளுந்து ஒப்பற்ற மருந்து. சோடாஉப்பு சேர்க்காமல் நல்ல எண்ணெயில் செய்யப்படும் அனுமார் வடை ஆரோக்கியமானது. வெந்தயத்தைப் போல் வயிற்றுப்புண்ணை ஆற்றும், பேதியையும் நிறுத்தும்.

உலகிலேயே அதிகம் பருப்புகளை-வகைவகையாகச் சாகுபடி செய்யும் ஒரு பாரம்பர்யமே பாரத நாட்டின் சிறப்பு. இந்தச் சிறப்பு இனி எதிர்காலத்தில் இருக்குமா? அழியுமா? பொறுப்புள்ள அமைச்சர்கள், இருப்பதை விட்டுவிட்டுப் பறப்பதைப் பிடிப்பதில் ஆர்வமாயுள்ளனர். இந்த நிலை மாறி புரதச்சத்து இல்லாத இந்தியர்களுக்குப் புரதம் வழங்கச் சட்டியில் விதம்விதமான பருப்புகளை விழச் செய்யும் ஒரு நன்னாள் வர வேண்டும். அன்றுதான் பருப்பு வெந்து உள்ளம் குளிரும். ★★★

ஆண்டாளைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள்

ஆண்டாளின் பாடல்களைக் “காமம் மிக்க கழிபடர்க்கிளவி” என்று வகைப்படுத்தியுள்ளனர் தமிழர்கள். இது பொருளதிகாரக் கோட்பாடுகளில் ஒன்றான கலவியலில் “வரைதல் வேட்கை” என்னும் தொகுதிக்கண்ணு தொரு கூற்றாம். வேட்கை மிகுந்து தலைவனைக் கூடவிரும்பும் தலைவி, பெரிதும் துயருற்றுத் தலைவனை நினைந்து நினைந்து உருகிக் கடல், கானல், பொழில், விலங்கு, பறவை முதலிய வற்றைப் பார்த்துக் கூறும் கூற்றுக்கள். தனக்குத் தலைவனிடம் காமம் மிகுதலால் விளைந்த நினைவால் உண்டான துன்பத்தைத் தலைவி கூறுதல். தமிழ் இலக்கண, இலக்கியக் கோட்பாடுகளை அறியாத லீனாமணிமேகலை போன்ற புதுக்கவிதைக் கவிஞர்களுக்கு இவற்றை யெல்லாம் அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பில்லை.

கட்டுரைஆசிரியர்கள்: பாஞ்சஜன்யம் ஆசிரியர் ஸ்ரீவைஷ்ணவஸ்ரீ அ.கிருஷ்ணமாசார்யர் மற்றும் ஸ்ரீ.உ.வே. சே.பத்மநாபன், இரும்பாநாடு.

7-4-2010 குமுதம் வார இதழில் ‘இலக்கியம் பேசுகிறது’ பகுதியில் கவிஞர் லீனாமணிமேகலையின் கருத்துகளைப் படித்தேன். அவர் ஆண்டாளைப் பற்றிய சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருந்தார். அதாவது ‘ஆண்டாளைக் கடந்து நானோ, எனது சக கவிஞர்களோ காமத்தையும் வேட்கையையும் எழுதிவிடவில்லை’ என்பதே அவருடைய கூற்றாகும். தங்களை நியாயப்படுத்திக் கொள்ள ஆண்டாளை முன்னுதாரணமாக காட்டும் இவர்கள் ஆண்டாளைப் போல் வாழ்ந்து காட்ட முடியுமா? ஆண்டாளின் நாச்சியார் திருமொழிப் பாசுரங்களை மேற்கோள் காட்டி, தங்களது வக்ர எண்ணங்களில் தோய்த்து எழுதப்பட்ட கவிதைகளுக்கு வக்காலத்து வாங்கும் இவர்கள், எல்லா வகையிலும் ஆண்டாளைப் பின்பற்றி வாழ முடியுமா? (மாண்புமிகு உச்சநீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி திரு. பாலகிருஷ்ணன், கிருஷ்ணன் ராதையுடன் திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் வாழ்ந்தான் என்று ஒரு புராண நிகழ்ச்சியில் மேற்கோள் காட்டி குஷ்புவின் கூற்றுக்கு அரண் தேட முற்பட்டார். அதே கிருஷ்ணன் அபரண்ட வான்ஸ்தரத்தின் விளைவாக கரிக்கட்டையாய்ப் பிறந்த உத்தரையின் மகனான பரீகூத்தை உயிர்ப்பித்தானே! இந்திரன் ஏழு நாட்கள் பெருமழையைப் பொழிவித்தபோது கோவந்தன மலையைத் தாங்கி ஆயர் பெருமக்களையும் ஆவினங்களையும் காப் பற்றினானே. எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக சாரதியாக இருந்து அர்ஜுனனுடைய தேரை ஓட்டினானே!

(இக்கட்டுரையின் தொடர்ச்சி 49ஆம் பக்கத்தில் உள்ளது)